

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Всесвітня історія. Історія України
(інтегрований курс)
6 клас

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
для загальноосвітніх навчальних закладів

Затверджено та надано гриф
«Рекомендовано Міністерством освіти і науки України»

(наказ Міністерства освіти і науки України від 03 серпня 2022 року №
698)

2022 р

Пояснювальна записка

Навчання історії спрямоване на реалізацію загальної мети базової середньої освіти, яка полягає в розвитку та соціалізації особистостей учениць/учнів, формуванні їхньої національної самосвідомості, загальної культури, світоглядних орієнтирів, екологічного стилю мислення і поведінки, творчих здібностей, дослідницьких і життєзабезпечувальних навичок, здатності до саморозвитку й самонавчання в умовах глобальних змін і викликів.

Випускник закладу загальної середньої освіти – це патріотка/патріот України, яка/який знає її історію; носійка/носій української мови, культури, яка/який поважає культуру інших народів, вільно спілкується державною мовою, володіє також рідною (у разі відмінності) й однією чи кількома іноземними мовами, має бажання і здатність до самоосвіти, виявляє активність і відповідальність у громадському й особистому житті, здатна/здатний до підприємливості й ініціативності, має уявлення про світобудову, бережно ставиться до природи, безпечно й доцільно використовує досягнення науки і техніки, дотримується здорового способу життя.

Процес консолідації української нації, що відбувається впродовж тривалої російсько-української війни й особливо після широкомасштабного російського військового вторгнення, яскраво підкреслює важливість шкільної історичної освіти.

Мета шкільної історичної освіти

Метою шкільної історичної освіти є:

а) формування вільної особистості, яка визнає національні та загальнолюдські цінності й керується морально-етичними критеріями та почуттям громадянської відповідальності у своїй поведінці;

б) виховання засобами історії громадянської свідомості, зорієнтованої на патріотичне почуття приналежності до власної держави та до її спільних історичних, політичних і культурних цінностей, а також на демократичні пріоритети й злагоду в суспільстві;

в) прищеплення толерантності й поваги до різних поглядів, релігій, звичаїв і культур, уміння знаходити порозуміння з іншими людьми задля досягнення суспільно значущих цілей.

Ця мета має конкретизуватися в **комплексі завдань**, з яких пріоритетними є:

- поглиблення інтересу до історії як сфери знань і навчального предмета, розвиток мисленнєвих здібностей та умінь, необхідних для розуміння сучасних викликів;

- набуття системних знань про факти, події, явища, тенденції в Україні та світі з позицій: цінності життя людини, досвіду українського державотворення, утвердження єдності й соборності українського народу, значення європейських культурних і правових традицій для суспільних процесів в Україні, зміцнення національних інтересів і суверенітету, цілісності та непорушності кордонів української держави в контексті світового історичного процесу;

- розвиток історичного, критичного та творчого мислення, здатності розуміти загальний хід історичного процесу, проблеми, що стоять перед країною та світом;

- усвідомлення національного інтересу, необхідності захисту суверенітету,

територіальної цілісності власної держави в умовах реальних військово-політичних, інформаційних та інших викликів;

- долучення до духовних і культурних надбань і цінностей, історико-культурних традицій українського й інших народів;

- сприяння формуванню політичної та правової культури, громадянської самосвідомості, пошани до державної символіки України в гармонійному поєднанні із національними та загальнолюдськими цінностями.

Реалізація мети шкільної історичної освіти здійснюється через розвиток основних складових історичної свідомості:

- а) накопичення знань про основні події, явища та процеси, їхні давніші та сучасні інтерпретації;

- б) оволодіння способами розумових дій, необхідних для розуміння минулого, осягнення сучасного і прогнозування майбутнього;

- в) усвідомлення демократичних цінностей та їх дотримання на практиці.

Обов'язкові результати шкільної історичної освіти передбачають, що учениця/учень:

- мислить історико-хронологічно, орієнтується в історичному часі, встановлює причиново-наслідкові зв'язки між подіями, явищами і процесами, діяльністю людей та її результатами в часі, виявляє зміни і тривалість у житті суспільства (**хронологічна компетентність**);

- мислить геопросторово, орієнтується в соціально-історичному просторі, виявляє взаємозалежність розвитку суспільства, господарства, культури і навколишнього природного середовища (**просторова компетентність**);

- мислить критично, працює з різними джерелами інформації та формулює історично обґрунтовані запитання (**інформаційна компетентність**);

- мислить системно, виявляє взаємозв'язок, взаємозалежність та взаємовплив історичних подій, явищ, процесів, постатей у контексті відповідних епох; розуміє множинність трактувань минулого і сучасного та зіставляє їхні інтерпретації (**логічна компетентність**);

- усвідомлює власну гідність, реалізує власні права і свободи, поважає права і гідність інших осіб, виявляє толерантність, протидіє проявам дискримінації (**аксіологічна компетентність**).

Зміст історичного матеріалу базується на таких пріоритетах: науковість, національна спрямованість, хронологічна послідовність, логічність, людський вимір історії, постановка проблемних навчальних завдань, полікультурність; органічне й оптимальне дотримання пропорцій між суспільно-політичною, соціально-економічною, культурною та духовною складовими історичного процесу, загальнонаціональною історією, регіоналістикою й історичним краєзнавством; виокремлення історії повсякдення, мікроісторії та особливостей трансформації рівня життя населення відповідно до подій, що відбувалися в Україні та світі.

Змістові наголоси навчальних програм

Політичні, економічні, соціальні й культурні виклики, що виникли у зв'язку з

повномасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України зумовили необхідність змін у чинних навчальних програмах з історії для закладів загальної середньої освіти, щоби не лише доповнити наявний матеріал останніми подіями, але й урахувати нові історіографічні напрацювання та увиразнити наскрізні сюжетні лінії з минулого, що дають змогу пояснити сучасні події. А саме:

- відображено історію Русі-України, Галицько-Волинського князівства, королівства Руського, українських земель у середині XIV – початку XVI ст. відповідно до здобутків сучасної зарубіжної та української історіографії;
- переформатовано концептуально зміст ранньомодерної історії України, виходячи з кінцевої необхідності зв'язати між собою досвіди перебування українських земель в складі Речі Посполитої та Війська Запорозького/Гетьманщини, як генетично споріднених в розрізі державних інституцій, політичної культури, економіки, культури й повсякденного життя;
- впроваджено поняття-концепт «Козацька революція середини XVII ст.», який якнайкраще відповідає сутності цього явища і протягом останнього десятиліття дедалі впевненіше набуває визнання в українській та світовій історіографії;
- осучаснено зміст історії України «довгого» XIX ст., де зацентовано на процесах українського націєтворення і націєствердження; - звернуто основну увагу на історію України XX ст.;
- внесено до програми погляд на СРСР як на державу імперського типу, де імперський спосіб організації влади поєднувався з тоталітарним режимом;
- при висвітленні Української революції перенесено наголос на події 1917– 1918 рр., адже революція досягла мети, коли постала Українська Народна Республіка;
- наголошено на державотворчій спадкоємності сучасної України від Української Народної Республіки;
- сконцентровано увагу на понятті «українська політична нація», зокрема, на формуванні її контурів і консолідацію впродовж XX ст.;
- ширше представлено практику використання в СРСР масового штучного голоду як політичного знаряддя;
- розширено просторові контексти української історії, з української перспективи осмислено сюжети світової історії (як-от: внесено сюжет про національне державотворення в Білорусі, країнах Балтії та Закавказзя);
- передбачено окремим навчальним блоком розгляд сучасної російськоукраїнської війни, зокрема, її історичного коріння; - запроваджено нові поняття та терміни, актуальні для розуміння сучасності (наприклад, «доктрина “росського міра”», «рашизм» тощо);
- звернуто увагу на необхідність ширшого використання пізнавальних і виховних можливостей історичної біографістики;
- зорієнтовано школярів на вивчення не лише інструментів насильства, якого в XX ст. зазнавали українці, а й опору йому тощо.

Сьогодні Україна переживає найважчі випробування за весь період незалежності. Повномасштабна війна, яку 24 лютого 2022 р. розпочала Російська Федерація, спрямована насамперед проти української державності та має виразні риси геноциду українського народу. Складовою цього геноциду є намагання путінського режиму знищити українців як політичну націю, зруйнувати не тільки

українські міста і села, але й українську історичну пам'ять та національну самосвідомість.

У підготовці до цієї варварської війни путінський режим особливу роль приділяв фальсифікації історії та пропаганді «руського міра», формуючи у росіян імперську свідомість та шовіністичні настрої. Тому, в умовах протистояння агресивній антиукраїнській пропаганді, особливе значення має збереження та розвиток української історичної освіти та подальше формування в української учнівської молоді патріотизму, усвідомлення загальнолюдських цінностей та несприйняття імперської і шовіністичної ідеології. При цьому українська історична освіта має не «віддзеркалювати» ідеологічні атаки з боку путінського режиму, а послідовно продовжувати формування в учнівства української історичної пам'яті, патріотизму та розуміння єдності України та українського народу з Європою та європейськими демократичними цінностями.

Із цього огляду Програма допускає, пропонує змінювати поняття «радянський» на «совєтський» у контекстах, що вказують на:

1) неприйнятності для України і нав'язані керівним центром СРСР/СССР політичні, економічні, соціальні та культурні практики (напр., світогляд «совєтської людини», «совєтизація», «концепція “совєтського народу”»);

2) негативізацію, спотворення більшовиками (комуністами) понять «Ради», «радитися», «народовладдя». У Програмі в більшості випадків зразки таких заміन запропоновано під час першого вживання понять. Надалі вони зазвичай не повторюються, щоб не переобтяжувати змістову та компетентнісну складові таблиць.

Структура програми та організація навчання учнівства

Програма складається з Пояснювальної записки, структурованих за розділами очікуваних результатів навчально-пізнавальної діяльності учениць/учнів і змісту навчального матеріалу як основи для досягнення цих результатів. Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності зорієнтовані на формування відповідних компетентностей і викладені через знання, розуміння й уміння, які відповідають знанневому, смисловому й діяльнісному компонентам. Ціннісний компонент (зважаючи на особливості історичного матеріалу) окремо за розділами не описується, позаяк відображений у компонентах ключових компетентностей і актуалізується через знання, розуміння й уміння наскрізно в межах усіх розділів.

Зміст кожного розділу програми містить перелік історичних сюжетів, не розділених на окремі заняття. Вчительство, орієнтуючись на вимоги щодо підготовки учениць/учнів, має можливість самостійно визначати назву теми, кількість і перелік питань до кожного уроку залежно від умов організації навчального процесу, пізнавальних можливостей школярів/школярок, класу та індивідуального підходу вчительки/вчителя до навчання. До кожної теми подано орієнтовні завдання для практичних і творчих робіт, у деяких випадках – рекомендований (але не вичерпний) перелік історичних подій, об'єктів і джерел для організації навчальної роботи. Це не виключає залучення вчительством інших джерел та пізнавальних завдань, зберігаючи загальну спрямованість роботи відповідно до компетентнісного підходу.

У програмі немає розподілу навчальних годин за розділами. У межах загальної річної кількості годин вчительство може самостійно визначати час для роботи над кожним розділом програми, але не порушуючи при тому повноти завдань, визначених як результати і зміст навчально-пізнавальної діяльності. Тематика практичних і

творчих робіт укладена таким чином, аби диференціювати завдання в класі за рівнем складності. Для підвищення ефективності навчання, зокрема розподілу навчального часу, програма пропонує синхронізувати вивчення історії України та всесвітньої історії в 7–11 класах. Рекомендовану послідовність роботи над проблематикою історії України та всесвітньої історії за розділами наведено в таблиці наприкінці Пояснювальної записки.

Організацію навчально-пізнавальної діяльності учениць/учнів за цією програмою вчителька/вчитель відображає у власному календарно-тематичному плані або в робочій програмі, що її затверджує керівник навчального закладу. Робочу програму вчителька/вчитель укладає тоді, коли хоче вибудувати в межах навчальної програми свій алгоритм роботи з учнівством, зокрема акцентувати на певних навчальних цілях, змістових елементах, змінити послідовність вивчення матеріалу, додати матеріал з історії рідного краю, доповнити тематику практичних і творчих робіт тощо.

Практичні роботи є обов'язковими для кожного розділу програми. Вони можуть відбуватися в різних формах: як на окремій ланці уроку (для вивчення нового матеріалу, узагальнення, закріплення тощо), так і протягом усього уроку (лабораторно-практичне заняття). Така робота може виконуватися за вибором як вчительства, так і учнівства, як у класі, так і вдома, але з обов'язковою презентацією її результатів на занятті. Організація лабораторно-практичних занять передбачає певну динаміку, яка полягає у збільшенні в кожному наступному класі лабораторної (обсяг, складність, характер і види джерел) і практичної (урізноманітнення способів діяльності) складової, ступеня самостійності учнівства (від виконання роботи за допомогою вчительки/вчителя за докладною інструкцією до самостійного виконання за загальним завданням). За основними видами діяльності практичні роботи поступово змінюють свій характер від описових і частковоаналітичних до переважно аналітичних.

У визначенні результатів навчально-пізнавальної діяльності програма робить наголос на діяльнісному компоненті. На думку укладачок/уладачів, ефективність навчання залежить передусім від залучення учнівства до різноманітних видів діяльності, що дає змогу йому успішніше оволодіти суспільним досвідом і, як наслідок, забезпечує соціальну активність особистості, її спрямованість на творчу діяльність. Тому, зокрема в 10–11 класах, до кожного розділу подано теми, які можуть бути розкриті під час виконання навчальних проєктів, написання есе, а також – у багатьох випадках – пропозиції щодо можливості використання міжпредметних зв'язків. Вчителька/вчитель на свій розсуд може обирати (змінювати/корегувати/доповнювати) теми, а також досліджувати їх у різний спосіб, залежно від умов організації навчального процесу, пізнавальних можливостей школярства, класу й індивідуального підходу вчительства до навчання. Рекомендовані проєкти спрямовані на розвиток творчо-пошукових умінь і навичок. Головним критерієм успішності роботи вчительки/вчителя за цією програмою є не так змістова повнота, як уміння налагодити творчу роботу учнівства з орієнтацією на формування ключових і предметних компетентностей.

Всесвітня історія. Історія України (інтегрований курс)

(70 годин)

6 клас

Структура курсу:

Вступ.

Розділ 1. Первісні спільноти. Археологічні культури.

Розділ 2. Стародавні цивілізації Азії та Африки.

Розділ 3. Антична цивілізація та її сусіди.

Узагальнення до курсу. Внесок давніх цивілізацій, культур, народів в історію людства.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

ВСТУП	
У результаті навчально-пізнавальної діяльності учениці/учні зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: - <i>послідовність</i> періодів історії людства, хронологічні межі історії Стародавнього світу; - <i>джерела</i> з історії Стародавнього світу. Розуміти: - <i>завдання</i> інтегрованого курсу історії; - <i>періодизацію</i> як спосіб упорядкування історії; - <i>критерії</i>, які історики й археологи використовують для періодизації історії: України та всесвітньої; - <i>поняття</i> «ера», «цивілізація». Уміти: - <i>співвіднести</i> дату події зі століттям і тисячоліттям; - <i>розв'язати</i> історичну задачу на обчислення часу.	Завдання інтегрованого курсу історії. Хронологічні межі історії Стародавнього світу. Історичні джерела з історії Стародавнього світу. Лічба часу в історії Стародавнього світу. Що в історії називають цивілізацією.
Орієнтовна тема практичної роботи. – Лічба часу в історії Стародавнього світу (завдання: встановити особливості літочислення до нашої ери (з допомогою шкали часу); розв'язати хронологічні задачі на встановлення тривалості подій та віддаленості подій одна від одної в межах до н. е., віддаленості події від зазначеної дати (з переходом через еру).	
Розділ 1. ПЕРВІСНІ СПІЛЬНОТИ. АРХЕОЛОГІЧНІ КУЛЬТУРИ	

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учениці/учні зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: - час появи первісної людини на теренах України; - <i>назви та місце розташування</i> трьох-чотирьох стоянок первісних людей на території України; - <i>винаходи і пам'ятки</i> культури первісних людей. Розуміти: - <i>сутність</i> наукових і релігійних теорій про походження людини, «неолітичної революції», первісних форм релігійних вірувань: фетишизму, тотемізму та магії; - <i>поняття</i> «археологічна культура», «бронзовий вік», «вождь», «homo sapiens (людина розумна)», «кам'яний вік», «мідно-кам'яний вік», «плем'я», «рада старійшин» «ремесло», «родова община (рід)», «стоянка первісних людей», «територіальна (сусідська) община». Уміти: - <i>показати на карті</i> стоянки первісних людей і територіальні межі трипільської культури; - <i>описати</i> спосіб життя первісних людей; - <i>схарактеризувати</i> організацію суспільства за первісних часів; - <i>розпізнавати</i> пам'ятки трипільської культури.	Теорії походження людини. Виникнення та розселення первісних людей. Заняття та спосіб життя, суспільна організація, культура та релігійні вірування первісних людей. Основні стоянки і археологічні знахідки первісної доби на території України. Трипільська археологічна культура.
Рекомендовані для навчальної роботи стоянки первісних людей. Королево (Закарпаття), Мізин (Чернігівщина), Кирилівка (м. Київ), Межиріч (Черкащина), Киїк-Коба (Крим). Стоянки первісних людей на території рідного краю (на вибір учительки/учителя), інші відомі стоянки.	
Орієнтовні завдання для практичних і творчих робіт. – Позначити на контурній карті стоянки первісних людей на теренах України, межі поширення і протоміста трипільської культури. – Описати заняття та спосіб життя первісних людей (мисливців і рибалок, землеробів і скотарів) на основі археологічних речових джерел.	
Міжпредметні зв'язки: — 6 клас. Географія. Розділ. Планета людей. Тема. Кількість і розміщення населення на Землі (учень/учениця толерантно ставиться до представників людських рас та народів світу, розуміє історичний взаємозв'язок людини із природою, оцінює вплив людини на природу, наслідки господарської діяльності для сучасної людини).	
Узагальнення	

Тематичний контроль	
Розділ 2. СТАРОДАВНІ ЦИВІЛІЗАЦІЇ АЗІЇ ТА АФРИКИ	
У результаті навчально-пізнавальної діяльності учениці/учні зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: - <i>хронологічні й територіальні межі</i> давньоєгипетської цивілізації, цивілізацій Дворіччя (Шумер, Вавилон), Персії, Давньої Індії, Давнього Китаю, міст-держав Фінікії, Ізраїльсько-Юдейського царства; - <i>час об'єднання Єгипту, укладення кодексу законів Хаммурапі; правління царів Давида і Соломона, Дарія I;</i> - <i>назви відомих пам'яток</i> давньоєгипетської цивілізації (Великі піраміди, Великий сфінкс), Дворіччя (стела Хаммурапі), Фінікії (алфавіт), Ізраїльсько-Юдейського царства (Біблійні заповіді), китайської (Велика китайська стіна) й індійської (ступа в м. Санчі) цивілізацій. Розуміти: - <i>вплив</i> природно-географічних умов на господарське життя, організацію влади та міфологію давніх суспільств; - <i>причини</i> виникнення міст, суспільних верств і держави; - <i>поняття</i> «Біблія», «варна», «держава», «закон», «ієрогліф», «імперія», «іригаційне (зрошувальне) землеробство», «клинопис», «колонізація», «місто-держава», «міфологія», «релігія», «реформа», «суспільна верства», «фараон»; - <i>причини</i> піднесення і занепаду стародавніх держав і суспільств; - <i>значення</i> Біблії як історичного джерела. Уміти: - <i>показати на карті</i> давні цивілізації й міста; - <i>схарактеризувати</i> давні суспільства і держави; - <i>описати</i> повсякденне життя представників різних верств давніх суспільств; - <i>визначити</i> особливості господарства, суспільного життя й культури давніх цивілізацій;	Цивілізація долини Нілу. Природно-географічні умови розвитку давньоєгипетської цивілізації. Повсякдення й господарське життя. Організація суспільства і влади в Давньому Єгипті. Міфологія, писемність і мистецтво. Будівництво пірамід. Цивілізації Дворіччя. Природно-географічні умови Шумеру та Вавилону. Повсякдення і господарське життя. Організація суспільства і влади у містах-державих і царствах Дворіччя. Закони Хаммурапі. Писемність і мистецтво. Фінікія. Ізраїльсько-Юдейське царство. Природно-географічні умови. Повсякдення й господарське життя. Фінікійська колонізація. Карфаген. Алфавіт. Ізраїльсько-Юдейське царство: організація влади й суспільства. Єрусалим. Біблія як історичне джерело. Перська держава. Організація влади й суспільства. Основні завойовницькі

- <i>осмислити і передати</i> враження, яке могли справляти на давнє населення пам'ятки культури Давнього Єгипту, Дворіччя, Ізраїльсько-Юдейського царства, Давньої Індії, Давнього Китаю; - <i>порівняти</i> умови розвитку та характерні ознаки давніх суспільств і держав.	походи. Давня Індія. Давній Китай. Природно-географічні умови Давньої Індії та Давнього Китаю. Організація влади й суспільства. Пам'ятки культури китайської й індійської цивілізацій.
Орієнтовні завдання для практичних і творчих робіт. – Позначити на контурній карті річки Ніл, Тигр і Євфрат, Інд, Ганг, Хуанхе, Янцзи, розташування Мемфісу, Шумеру, Вавилону, Карфагену, Єрусалиму, територіальні межі давніх цивілізацій Азії та Африки. – Схарактеризувати структуру суспільств і держав (Єгипетського, Вавилонського, Ізраїльсько-Юдейського царств, міст-держав Шумеру та Фінікії, Давньої Індії, Давнього Китаю). – Оцінити (на основі витягів із «Книги мертвих», законів Хаммурапі) правове становище населення в давніх цивілізаціях. – Зіставити умови розвитку й характерні ознаки давніх суспільств і держав. – Підготувати повідомлення про повсякденне життя представників різних верств у стародавніх суспільствах.	
Міжпредметні зв'язки: — 6 клас. Зарубіжна література. Розділ. Міфи народів світу. Тема. Єгипетські міфи (учень/учениця усвідомлює єдність людини й природи, оцінює вплив міфів на подальший розвиток культурних традицій народів світу); — 6 клас. Інформатика. Розділ. Комп'ютерні презентації. Тема. Програмне забезпечення для створення й відтворення комп'ютерних презентацій (учень/учениця обґрунтовує доцільність використання презентацій у своїй навчальній діяльності та повсякденному житті); — 6 клас. Географія. Розділ. Способи зображення Землі. Тема. Географічні карти, їх елементи. Легенда карти. Масштаб карт. Географічні атласи (учень/учениця оцінює практичне значення плану та географічних карт для себе і своєї родини); — 6 клас. Українська мова. Розділ. Іменник. Тема. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль (учень/учениця створює розповідь, інформаційний допис, повідомлення про уявну подорож Україною або країн зарубіжжя з використанням власних назв).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	
Розділ 3. АНТИЧНА ЦИВІЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ СУСІДИ	
У результаті навчально-пізнавальної діяльності учениці/учні зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності

Знати:

- *часову послідовність* Мінойської й Ахейської палацових, грецької та римської цивілізацій; перебування на території України кіммерійців, скіфів, сарматів, готів, гунів;
- *хронологічні межі* існування на території України античних полісів; існування Римської республіки та імперії;
- *час* зародження й утвердження християнства, визнання його державною релігією Римської імперії, поділу Римської імперії на Західну та Східну (Візантію); формування давніх слов'ян і напрямки їх розселення з прабатьківщини;
- *пам'ятки культури* Давньої Греції, Скіфії та Риму.

Розуміти:

- *близькість* давньогрецької, елліністичної й давньоримської культур;
- *особливості* античної демократії, зміст прав і обов'язків громадян Афін і Риму, становища рабів;
- *причини* піднесення й занепаду грецьких полісів (Афін, Спарти), Скіфії та Римської держави;
- *передумови* Великої грецької колонізації;
- *внесок* античної цивілізації в історію людства, *зв'язок* античної цивілізації зі спільнотами на українських теренах;
- *історичне значення* християнства;
- *поняття* «аристократія», «Велике розселення слов'ян», «вето», «гладіатор», «громадянин», «демократія», «демос», «диктатор», «експансія», «еллінізм», «легіон», «пантеон богів», «патриції», «плебеї», «поліс», «провінція», «республіка», «сенат», «тиранія».

Уміти:

- *схарактеризувати й порівняти* суспільний устрій та повсякденне життя Афін і Спарти, становище патриціїв і плебеїв;
- *схарактеризувати* повсякденне життя мешканців античних полісів Північного Причорномор'я, суспільний устрій Римської держави часів принципату, діяльність Александра Македонського, Октавіана Августа, Перикла, Юлія Цезаря;
- *визначити* причини зміни у ставленні Римської держави та суспільства до християнської церкви;

Природно-географічні умови Балканського півострова.

Мінойська й Ахейська палацові цивілізації.

Давньогрецьке суспільство за поемами Гомера. Афіни і Спарта.

Велика грецька колонізація. Античні поліси на території України. Суспільне, господарське життя і побут в античних полісах на території України. Взаємини греків і місцевого населення.

Кіммерійці та скіфи на території України.

Персько-грецькі війни.

Утвердження демократії в Афінах за Перикла.

Господарювання і повсякденне життя в Давній Греції.

Грецька релігія та міфологія. Античні олімпійські ігри.

Сім'я, освіта та виховання афінян і спартанців. Театр, скульптура, архітектура.

Підкорення Греції Філіпом II. Александр Македонський.

Культура елліністичної доби. Сармати на території України.

Природно-географічні умови Апеннінського півострова.

Виникнення міста Рима.

Римська республіка в V–I ст. до н. е.: суспільний устрій та організація влади. Військова експансія Риму. Диктатура Юлія Цезаря. Римська імперія. Октавіан Август. Пантеон римських богів.

Римське право.

Мистецтво Давнього Риму.

- <i>пояснити</i>, як у добу античності соціальне становище особи впливало на її повсякдення; - <i>схарактеризувати</i> суспільну організацію, господарські заняття, духовний світ давніх слов'ян; - <i>показати на карті</i> історико-географічні об'єкти античної цивілізації (античні міста, держави та ін.), напрямки Великої грецької колонізації, Східного походу Александра Македонського, розселення слов'ян на території сучасної України.	Кризові явища в Римській імперії. Виникнення і поширення християнства. Перетворення християнства на державну релігію Римської імперії. Поділ Римської імперії. Початок Великого переселення народів. Готи і гуни на території сучасної України. Взаємини з місцевим населенням. Падіння Західної Римської імперії. Давні слов'яни. Прабатьківщина слов'ян. Початок Великого розселення слов'ян. Суспільне та господарське життя і духовний світ давніх слов'ян. Склавини і анти на теренах України. Походження українського народу.
Орієнтовні завдання для практичних і творчих робіт. – Позначити на контурній карті: а) Балканський і Апеннінський півострови, античні грецькі поселення (Мікени, Афіни, Спарта, Тіра, Ольвія, Пантікапей, Херсонес); б) кордони Боспорського царства, Перської держави, держави Александра Македонського, Римської держави часів принципату Октавіана Августа, Афіни, Спарту, Александрію, Рим, Константинополь; в) напрямки Великої грецької колонізації, Східного походу Александра Македонського, Великого переселення народів; г) прабатьківщину слов'ян і напрямки їх розселення. – Схарактеризувати спосіб життя мешканців античних полісів Північного Причорномор'я (за доступними текстовими джерелами) і скіфських племен (з «Історії» Геродота). – Зіставити суспільний устрій Афін і Спарти, повсякденне життя населення цих міст. – Порівняти правове становище різних груп громадян, а також негромадян у Стародавньому Римі. – Укласти програму античних Олімпійських ігор або мандрівки з оглядом пам'яток культури давніх Греції та Риму (<i>у формі рольової гри</i>). – Сформулювати життєву позицію (вибір у конкретній життєвій ситуації) історичного персонажа на основі висловів з його творів (<i>на вибір учительки/учителя</i>).	

Міжпредметні зв'язки: — 6 клас. Зарубіжна література. Розділ. Міфи народів світу. Тема. Грецькі міфи (учень/учениця усвідомлює єдність людини й природи, оцінює вплив міфів на подальший розвиток культурних традицій народів світу); — 6 клас. Географія. Розділ. Уявлення про Землю у давнину. Тема. Уявлення про форму Землі. Зображення Землі на картах Ератосфена, Птолемея (учень/учениця розуміє внесок античних учених у становлення географії як науки, складає за допомогою членів родини короткі повідомлення про пізнання Землі у давнину).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	
Узагальнення до курсу. ВНЕСОК ДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ, КУЛЬТУР, НАРОДІВ В ІСТОРІЮ ЛЮДСТВА	
У результаті навчально-пізнавальної діяльності учениці/учні зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: — <i>пам'ятки культури</i> давньосхідних та античної цивілізацій. Розуміти: — <i>давню історію</i> України як частину всесвітньої історії; — <i>роль</i> давнього періоду в історії України; — <i>культурні здобутки</i> давніх держав і народів, поширення християнства, Велике переселення народів й падіння Західної Римської імперії як витоки й умови формування сучасних цивілізацій. Уміти: — <i>визначити і навести приклади</i> внеску давніх цивілізацій в культуру сучасних народів, зокрема українців; — <i>обґрунтувати</i> значення стародавньої історії для подальшого розвитку людства; — <i>показати на карті</i> історико-географічні об'єкти давньосхідних та античної цивілізацій, давніх слов'ян.	Внесок цивілізацій стародавнього світу в історію людства. Значення давньої історії України як частини світової історії

У 2012 р. **НАВЧАЛЬНІ ПРОГРАМИ З ІСТОРІЇ УКЛАЛИ:** Пометун Олена, завідувача лабораторією Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України, членкиня-кореспондентка Національної академії педагогічних наук України, докторка педагогічних наук, професорка (*голова Робочої групи*); Атамась Олена, вчителька історії ліцею «Наукова зміна» міста Києва; Власов Віталій, старший науковий співробітник Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук

України, кандидат педагогічних наук; **Гаврилюк Жанна**, вчителька історії гімназії «Діалог» міста Києва; **Євтушенко Раїса**, головна спеціалістка департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту; **Комаров Юрій**, учитель історії ліцею «Лідер» № 171 міста Києва; **Костюк Ірина**, методистка Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **Ладиченко Тетяна**, завідувача кафедрою методики навчання історії, суспільно-політичних дисциплін гендерної рівності Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, кандидатка історичних наук, професорка; **Малієнко Юлія**, наукова співробітниця Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України, кандидатка педагогічних наук, учителька гімназії «Троєщина»; **Ставнюк Віктор**, завідувач кафедрою історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук, професор; **Ткаченко Володимир**, головний науковий співробітник Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України, доктор історичних наук, професор; **Тимченко Алла**, завідувача міським методкабінетом міста Джанкою Автономної Республіки Крим, учителька історії школи-комплексу № 2.

У 2017 р. НАВЧАЛЬНІ ПРОГРАМИ З ІСТОРІЇ ОНОВИЛИ: **Мудрий Мар'ян**, доцент кафедри новітньої історії України ім. М. Грушевського Львівського національного університету імені Івана Франка, кандидат історичних наук (*голова Робочої групи*); **Байкєніч Ганна**, завідувачка сектору методичної роботи Українського інституту національної пам'яті, кандидатка педагогічних наук; **Баханов Костянтин**, професор кафедри педагогіки вищої школи, управління навчальним закладом та методики викладання суспільствознавчих дисциплін Бердянського державного педагогічного університету, доктор педагогічних наук; **Бурлака Олена**, учителька історії Городищенського економічного ліцею Черкаської області; **Гирич Ігор**, завідувач відділом Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАНУ, доктор історичних наук; **Громовий Віктор**, директор Міжнародної благодійної організації «Центр тестових технологій та моніторингу якості освіти», шеф-редактор порталу «Освітня політика»; **Гупан Нестор**, головний науковий співробітник Національної академії педагогічних наук України, доктор педагогічних наук, кандидат історичних наук, професор; **Євтушенко Раїса**, головна спеціалістка департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти і науки України; **Кендзьор Петро**, доцент кафедри суспільних дисциплін Львівського інституту післядипломної педагогічної освіти, доктор педагогічних наук; **Ксьондзик Тетяна**, учителька історії ЗОШ I–III ступенів № 5 м. Житомира; **Майданик Олена**, учителька історії та правознавства Чернівецького ліцею № 1 математичного та економічного профілів Чернівецької міської ради; **Митрофаненко Юрій**, старший викладач Кіровоградського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, кандидат історичних наук; **Осмоловський Сергій**, завідувач, професор кафедри всесвітньої історії Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, кандидат економічних наук; **Пастушенко Роман**, завідувач кабінету розвитку освіти Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **Руккас Андрій**, доцент історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат історичних наук; **Скальський Віталій**, науковий співробітник Інституту історії України Національної академії наук України, кандидат історичних наук; **Хлипавка Леся**, учителька історії та правознавства Черкаського навчально-

виховного об'єднання «Дошкільний навчальний заклад–загальноосвітня школа І– III ступенів № 36» імені Героїв-прикордонників; **Черевко Оксана**, доцентка кафедри всесвітньої історії Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, кандидатка історичних наук; **Щупак Ігор**, директор Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума», музею «Пам'ять єврейського народу та Голокост в Україні», кандидат історичних наук.

У 2018 р. НАВЧАЛЬНІ ПРОГРАМИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ДООПРАЦЮВАЛИ:
Патриляк Іван, декан історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук (*голова Робочої групи*); **Мудрий Мар'ян**, доцент кафедри новітньої історії України ім. М. Грушевського Львівського національного університету імені Івана Франка, кандидат історичних наук (*заступник головуючого*); **Байкєніч Ганна**, завідувачка сектору методичної роботи Українського інституту національної пам'яті, кандидатка педагогічних наук; **Баханов Костянтин**, професор кафедри педагогіки вищої школи, управління навчальним закладом та методики викладання суспільствознавчих дисциплін Бердянського державного педагогічного університету, доктор педагогічних наук; **Бурлака Олена**, учителька історії Городищенського економічного ліцею Черкаської області; **Власов Віталій**, старший науковий співробітник Інституту педагогіки НАН України, кандидат історичних наук; **Гаврилюк Жанна**, вчителька історії гімназії «Діалог» м. Києва, кандидатка педагогічних наук, вчителька- методистка; **Галєгова Олена**, наукова співробітниця ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти»; **Гирич Ігор**, завідувач відділом Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАН України, доктор історичних наук; **Головко Володимир**, старший науковий співробітник відділу історії України 20– 30-х років ХХ ст. Інституту історії України НАН України, кандидат історичних наук; **Гриневич Владислав**, провідний науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І. Ф. Кураса НАН України, доктор політичних наук; **Гук Олександр**, вчитель історії Київського спортивного ліцею-інтернату, вчитель-методист; **Євтушенко Раїса**, головна спеціалістка департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти і науки України; **Ксьондзик Тетяна**, учителька історії ЗОШ І–III ступенів № 5 м. Житомира; **Кульчицький Станіслав**, головний науковий співробітник відділу історії України 20–30-х років ХХ ст. Інституту історії України НАН України, доктор історичних наук; **Лапчинська Ніна**, заступниця генерального директора Національного музею «Меморіал жертв Голодомору»; **Майданик Олена**, учителька історії та правознавства Чернівецького ліцею № 1 математичного та економічного профілів Чернівецької міської ради; **Малієнко Юлія**, старша наукова співробітниця Інституту педагогіки НАН України, кандидатка педагогічних наук, вчителька- методистка; **Мисан Віктор**, заступник директора з навчальної роботи комунального закладу «Школа-інтернат І–III ступенів «Рівненський обласний ліцей»» Рівненської облради, кандидат педагогічних наук; **Марочко Василь**, провідний науковий співробітник Інституту історії України НАН України, керівник Центру досліджень геноциду українського народу, доктор історичних наук; **Островський Валерій**, в. о. доцента кафедри теорії та методики навчання, методист Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, кандидат історичних наук; **Пастушенко Роман**, завідувач кабінету моніторингу Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **Руккас Андрій**,

доцент Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат історичних наук; **Сергійчук Володимир**, професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук; **Хлипавка Леся**, учителька історії та правознавства Черкаського навчально-виховного об'єднання «Дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа І– III ступенів № 36» імені Героїв-прикордонників.

У 2022 р. НАВЧАЛЬНІ ПРОГРАМИ З ІСТОРІЇ ЗМІНИЛИ Й ДОПОВНИЛИ (відповідно до наказу Міністерство освіти і науки України від 03.06.2022 р. № 521 «Про утворення робочих груп з оновлення змісту навчальних програм»): **Гриневич Людмила**, провідна наукова співробітниця Інституту історії України Національної академії наук України, директорка Українського науково-дослідного та освітнього центру вивчення Голодомору (HREC in Ukraine), докторка історичних наук (*голова Робочої групи*); **Арістов Вадим**, старший науковий співробітник Інституту історії України Національної академії наук України, кандидат історичних наук; **Байкеніч Ганна**, завідувачка сектору методичної роботи Управління наукового забезпечення політики національної пам'яті Українського інституту національної пам'яті, кандидатка педагогічних наук; **Баханов Костянтин**, професор кафедри правознавства Бердянського державного педагогічного університету, доктор педагогічних наук; **Гаврилюк Жанна**, учителька гімназії «Діалог» Дарницького району м. Києва, кандидатка педагогічних наук; **Гирич Ігор**, завідувач відділу Інституту української археографії та джерелознавства Національної академії наук України імені М. Грушевського, доктор історичних наук; **Гриневич Владислав**, провідний науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І. Кураса, доктор політичних наук; **Євтушенко Раїса**, головна спеціалістка головного управління загальної середньої та дошкільної освіти директорату дошкільної, шкільної, позашкільної та інклюзивної освіти Міністерства освіти і науки України; **Желіба Олександр**, доцент Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, учитель історії Ніжинського ліцею Ніжинської міської ради при НДУ імені Миколи Гоголя, кандидат педагогічних наук; **Малієнко Юлія**, старша наукова співробітниця відділу суспільствознавчої освіти Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України, кандидатка педагогічних наук; **Мелещенко Тетяна**, заступниця декана з наукової роботи історико-філософського факультету Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, професорка кафедри методики навчання суспільних дисциплін і гендерної освіти, кандидатка історичних наук; **Мокрогуз Олександр**, завідувач кафедри Чернігівського обласного інституту післядипломної освіти імені К. Д. Ушинського, кандидат педагогічних наук, доцент; **Мудрий Мар'ян**, доцент кафедри новітньої історії України ім. М. Грушевського Львівського національного університету імені Івана Франка, кандидат історичних наук; **Островський Валерій**, в. о. доцента Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, кандидат історичних наук; **Павлов Василь**, керівник експертної групи військових зв'язків з громадськістю Директорату інформаційної політики в сфері оборони та стратегічних комунікацій Міністерства оборони України; **Пастушенко Роман**, фахівець Центру матеріальних ресурсів департаменту освіти і науки Львівської обласної військової адміністрації; **Полянський Павло**, заступник Державного секретаря Кабінету Міністрів України, кандидат історичних наук, доцент; **Потильчак**

Олександр, завідувач кафедри джерелознавства та спеціальних історичних дисциплін Інституту історичної освіти Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, доктор історичних наук, професор; **Сокирко Олексій**, доцент кафедри давньої та нової історії України Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат історичних наук; **Старченко Наталя**, старша наукова співробітниця Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського, докторка історичних наук; **Хлипавка Леся**, учителька історії Черкаської загальноосвітньої школи І–ІІІ ступенів № 2; **Щупак Ігор**, директор Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума», член Ради директорів УІЕ, постдокторант Університету Торонто, кандидат історичних наук.